

'ABDU'L-BAHÁS
TESTAMENT

Abdu'l-Bahás
testament

Bahá'í
FORLAG

© 2021 Bahá'í Forlag

www.bahaiforlag.no

ISBN 978-82-90224-46-7 (trykt)

ISBN 978-82-90159-78-3 (PDF)

Engelsk originaltittel:

Will and Testament of 'Abdu'l-Bahá

© Bahá'í International Community

Et dokument skrevet i tre deler mellom 1901 og 1908. Det ble opplest offisielt i Det hellige land 3. januar 1922 for en gruppe på ni personer, og 7. januar ble det opplest offentlig for en forsamling av bahá'íer fra mange land.

DEL 1

HER FØLGER 'ABDU'L-BAHÁS TAVLER OG
HANS TESTAMENT

All pris skje ham som ved sin Pakts skjold har vernet sin Saks tempel mot tvilrådighetens piler, ham som ved sitt testaments hærskarer har bevart sin høyst velsignelsesrike lovs helligdom og beskyttet sin strake og lysende sti og dermed stanset angrepet fra flokken av paktbrytere som har truet med å undergrave hans guddommelige byggverk, ham som har voktet sin faste borg og allherlige tro ved hjelp av mennesker som ikke påvirkes av baktalerens sladder, og som ingen jordisk profesjon, ære og makt kan vende bort fra Guds Pakt og hans testament, fast opprettet ved hans klare og åpenbare ord, skrevet og åpenbart av hans herligste Penn og nedtegnet i den forvarte tavle.

Måtte hilsener og pris, velsignelse og ære hvile over denne første og fremste gren på det guddommelige og hellige lotustre som fra de hellige tvillingtrær har vokst frem velsignet, sart, grønt og

frodig – denne mest vidunderlige, enestående og uvurderlige perle som skinner frem fra de bølgende tvillingsjøer; så også over sidegrenene på hellighetens tre, kvistene på det himmelske tre, de som på den store atskillelles dag har stått fast og støtt i Pakten; så også over Guds Saks Hender¹ som har spredt de guddommelige dufter viden om, forkynt hans bevis, kunngjort hans tro, bekjentgjort hans lov, løsrevet seg fra alt uten ham, stått for rettskaffenhet i denne verden og tent Guds kjærlighets ild like i hjertet og sjelen hos hans tjenere; og også over dem som har trodd, forblitt forvissset, stått fast i hans Pakt og fulgt det lys som etter min bortgang skinner fra den guddommelige ledelses daglysning – for se: Han er den velsignede og hellige gren som har vokst ut fra de hellige tvillingtrær. Vel er det med den som søker ly i hans skygge, som skjærmer hele menneskeheten.

O dere Herrens elskede! Det største av alt er å beskytte Guds sanne tro, bevare hans lov, verne hans Sak og tjene hans ord. Ti tusen sjeler har utgytt strømmer av sitt hellige blod på denne sti. Sitt dyrebare liv ga de ham som offer. De ilte til martyrdødens ærefulle mark i hellig ekstase, løftet Guds tros banner og skrev hans guddommelige

---

1 Søyler.

enhets vers på verdens tavle med sitt hjerteblod. Hans hellighets, den opphøyedes, bryst – måtte mitt liv bli et offer for ham – ble et mål for mang en kvalfull pil, og i Mázindarán ble Abhá-skjønnhetens velsignede føtter – måtte mitt liv bli gitt for hans elskede – pisket så hardt at de blødde og fikk alvorlige sår. Han ble også lenket med halsjern og fikk føttene festet i en fotstokk. Gjennom en periode på femti år ble han hver bidige stund rammet av en ny prøvelse og ulykke, og nye lidelser og sorger plaget ham. En av dem var slik: Etter å ha gjennomlidd sterke gjenvordigheter ble han gjort til en hjemløs vandringsmann og falt som offer for atter nye ubehageligheter og vanskeligheter. I 'Iráq ble verdens dagstjerne i den grad utsatt for renkespill fra ondskapens folk at hans glans ble formørket. Senere ble han som landsforvist sendt til den store by² og videre derfra til mysteriets land³, hvorfra han, såre forurettet, til slutt ble overført til det største fengsel⁴. Han som verden har forurettet – måtte mitt liv bli ofret for hans elskede, ble forvist fire ganger fra by til by inntil han til slutt ble dømt til livsvarig fangenskap. Han ble innesperret i dette fengsel, et

---

2 Konstantinopel.

3 Adrianopel.

4 I 'Akká.

fengsel for landveisrøvere, banditter og drapsmenn. Alt dette er bare én av prøvelsene som har hjemsøkt Den velsignede skjønnhet, og de øvrige er like harde som denne.

Og enda en av hans prøvelser var mírzá Yahyás fiendtlighet, skrikende urettferdighet, skjensel og opprør. Til tross for at denne forurettede, denne fange, ved sin miskunn hadde fostret ham i sin favn fra hans tidlige år og overøst ham med sin kjærlige omsorg hver bidige stund, opphøyet hans navn, vernet ham mot all ulykke, gjort ham kjær hos folk i denne verden og den neste, og til tross for de sterke formaninger og råd fra hans hellighet, den opphøjede⁵, og hans klare og definitive advarsel: “Vokt deg, vokt deg, at ikke Den levendes nitten bokstaver og det som er blitt åpenbart i Bayánen, tilslører deg!”, så fornektet likevel mírzá Yahyá ham, behandlet ham uredelig, trodde ham ikke, sådde tvilens frø, lukket øynene for hans åpenbare vers og vendte seg bort fra dem. Hadde han bare vært tilfreds med dette! Nei, han prøvde til og med å utgyte det hellige blod⁶ og skapte deretter et veldig spetakkel og oppstyr rundt seg der han tilskrev Bahá'u'lláh

---

5 Báb.

6 Bahá'u'lláhs.

ondskap og grusomhet rettet mot ham⁷ selv. For et oppvigleri han drev, og for en storm av ondsinnet uro han anstiftet mens han var i mysteriets land⁸! Til slutt gjorde han det som bevirket at verdens sol ble ført i eksil til dette det største fengsel, såre forurettet, og i dette store fengsel gikk den ned i vest.

O dere som står fast og støtt i Pakten! Oppvigeriets midtpunkt, ufredens fremste anstifter, mírzá Muḥammad 'Alí, har forlatt Sakens ly, har brutt Pakten, har forfalsket den hellige tekst, har påført Guds sanne tro et alvorlig tap, har spredt hans folk, har med bittert hat strevet etter å skade 'Abdu'l-Bahá og med det største fiendskap angrepet denne tjener ved den hellige terskel. Han grep og kastet hvert et spyd for å gjennombore denne forurettede tjeners bryst. Intet sår unnlot han å tilføye meg på smertelig vis. Ingen eiter skydde han for å forgifte denne ulykkelige liv. Jeg sverger ved den helligste Abhá-skjønnhet og ved lyset som skinner fra hans hellighet, den opphøyede – måtte min sjel bli et offer for deres ydmyke tjenere, at på grunn av denne skjensel har beboerne i Abhá-rikets paulun jamret, den himmelske skare klager seg, himmelens udødelige jomfruer i det høyeste paradís har latt sine

---

7 Mírzá Yahyá.

8 Adrianopol.

klagerop lyde, og flokken av engler har sukket og våndet seg. Så ille ble denne urettferdige persons gjerninger at han svinget øksen mot roten på det velsignede tre, tilføyet Guds Saks tempel et hardt slag, lot tårer av blod strømme fra øynene hos Den velsignede skjønnhets elskede, tiljublet og oppmuntret den ene sanne Guds fiender, vendte mang en sannhetssøker bort fra Guds Sak ved sin avvisning av Pakten, gjenopplivet Yahyá-tilhengernes brustne forhåpninger, gjorde seg forhatt, forårsaket at det største navns fiender ble dristige og hovmodige, satte de faste og definitive vers til side og sådde tvilens frø. Hadde ikke Den eldgamle skjønnhets lovede bistand hvert et øyeblikk nådigst blitt min person forunt, skjønt jeg er uverdigg, ville han visselig ha ødelagt, ja, tilintetgjort Guds Sak og fullstendig ha undergravet det guddommelige byggverk. Men, lovet være Herren, den seiersvisse hjelp fra Abhá-riket ble mottatt, og skarene i riket foroven skyndet seg å gi seier. Guds Sak ble fremmet vidt og bredt. Den sannes kallen lød viden om; i alle egner var ørene åpne for Guds ord; hans banner ble foldet ut; hellighetens faner vaiet høyt og ærerikt, og sunget ble versene som feirer hans guddommelige enhet. For at Guds sanne tro kan bli vernet og beskyttet, hans lov vokter og bevart og hans Sak forbli trygg og

sikker, påhviler det nå alle å holde fast ved teksten i det klare og fast etablerte velsignede vers som er åpenbart om ham. Ingen overtredelse større enn hans kan noensinne tenkes. Han⁹ sier, herlig og hellig er hans ord: "Mine tåpelige elskede har ansett ham endog som min partner, har anstiftet oppvigleri i landet, og de er sannelig blant urostifterne." Se hvor tåpelig folket er! De som har vært i hans¹⁰ nærvær og skuet hans åsyn, har ikke desto mindre spredt slik ørkesløs tale blant folk, inntil han sa, opphøyet være hans uttrykkelige ord: "Om han et øyeblikk skulle tre ut av Sakens skjermende skygge, vil han ganske visst gå til grunne." Tenk etter! Hvor mye vektlegger han ikke ett øyeblikks avvik: det vil si at hvis han skulle vike en hårsbredd til høyre eller til venstre, vil hans avvik være klart fastslått og hans fullstendige intethet gjort åpenbar. Og nå er dere vitne til hvordan Guds vrede har hjem søkt ham fra alle kanter, og hvordan han dag etter dag haster mot sin undergang. Om ikke lenge vil dere se ham og hans krets fordømt til å lide totalt forlis, i det ytre som i det indre.

Hvilket avvik kan være større enn å bryte Guds Pakt! Hvilket avvik kan være større enn å føye inn

---

9 Bahá'u'lláh.

10 Bahá'u'lláhs.

ord og forfalske ordene og versene i den hellige tekst, som bevitnet og erklært av mírzá Badí'u'lláh! Hvilket avvik kan være større enn å baktale Paktens midtpunkt selv! Hvilket avvik kan være grellere enn å spre falske og tåpelige rapporter om Guds testaments tempel! Hvilket avvik kan være grovere enn å bestemme at Paktens midtpunkt må dø, støttet av det hellige vers: "Den som gjør krav på en åpenbaring direkte fra Gud innen utgangen av fulle tusen år ...," mens han¹¹ skamløst hadde fremmet et slikt krav i Den velsignede skjønnhets dager og blitt tilbakevist av ham på den måte som er nevnt ovenfor; og teksten i hans krav forefinnes fortsatt i hans egen håndskrift og med hans eget segl. Hvilket avvik kan være mer fullstendig enn å rette falske anklager mot Guds elskede! Hvilket avvik kan være mer ondsinnet enn å utvirke at de blir fengslet og innesperret! Hvilket avvik kan være verre enn å overgi de hellige skrifter og epistler i regjeringens hender, for at den¹² kanskje ville sette seg fore å ta denne forurettedes liv! Hvilket avvik kan være krassere enn å true med å ødelegge Guds Sak ved å fabrikkere og sjikanøst forfalske brev og dokumenter slik at dette kunne oppskake og forskrekke myndighetene og lede til at

---

11 Muḥammad 'Alí.

12 Regjeringen.

denne forurettede utgyter sitt blod, – og slike brev er regjeringen nå i besittelse av! Hvilket opprør kan være motbydeligere enn hans skjensel og opprør! Hvilket avvik kan være skammeligere enn å spre frelsens folkeskare! Hvilket avvik kan være skjendigere enn de fruktesløse og ynkelige fortolkningene fra tvilens folk! Hvilket avvik kan være sjoflere enn å slutte seg til fremmede og til Guds fiender!

Han som har brutt Pakten, hadde for noen få måneder siden i samråd med andre forberedt et dokument hvor det vrimlet av baktalelse og sladder der 'Abdu'l-Bahá – Herren forby – blant mange lignende ærekrenkende anklager anses som en dødsfiende, en uvenn av kongemakten. De oppskaket imperiets regjeringsmedlemmer i den grad at det fra setet for hans majestetets regjering til slutt ble sendt en undersøkelseskomite som – i strid med alle regler for rettferdighet og rimelighet som anstår imperiets majestet, ja, med den grovste urettferdighet – gikk i gang med sine undersøkelser. Den ene sanne Guds fiender omga dem på alle kanter og forklarte og utbredte seg overdrevent om teksten i dokumentet, mens de¹³ på sin side aksepterte dette blindt. Én av deres mange baktalelser var at denne tjener hadde

---

13 Medlemmene av komiteen.

hevet et banner her i byen, hadde kalt sammen folket under det, hadde opprettet et nytt herredømme for seg selv, hadde oppført en sterk festning på Karmelfjellet, hadde fylket alle folkegruppene i landet rundt seg og fått dem til å adlyde seg, hadde forårsaket sammenbrudd i den islamske tro, hadde inngått en pakt med Kristi tilhengere og – Gud forby – hadde til hensikt å skape det alvorligste brudd i imperiets veldige makt. Måtte Herren beskytte oss mot slike opprørende falskheter!

Ifølge Guds direkte og hellige befaling har vi forbud mot å ytre baktalelser, er pålagt å legge fred og vennskap for dagen og er formanet til rettskaffen vandel, redelighet og harmoni med alle verdens slekter og folkeslag. Vi må adlyde landets regjeringer og ønske dem vel, anse troløshet mot en rettfærdig konge som troløshet mot Gud selv og det å ønske regjeringen ondt som en overtredelse av Guds Sak. Gitt disse siste og avgjørende ord, hvordan kan det ha seg at disse fengselsboere skulle hengi seg til slike ørkesløse innbilninger; innesperret som de er, hvordan kunne de utvise slik troløshet! Men akk og ve! Undersøkelseskomiteen har godkjent og bekreftet disse baktalelsene fra min bror og mine fiender og fremlagt dem i hans majestet fyrstens nærvær. I denne stund raser det en voldsom storm

rundt denne fange som avventer hans majestets nådige vilje, den være seg gunstig eller ugunstig – måtte Herren ved sin nåde hjelpe ham til å være rettfærdig. Hvilken tilstand 'Abdu'l-Bahá enn måtte være i, så er han, med absolutt fatning og sinnsro, rede til å ofre seg og avfinner seg helt og fullt med hans vilje og underordner seg den. Hvilken overtredelse kan vel være mer motbydelig, avskyelig og ondsinnet enn denne!

På samme måte har hatets midtpunkt hatt til hensikt å drepe 'Abdu'l-Bahá, og dette støttes av vitnesbyrdet skrevet av mírzá Shu'á'u'lláh selv og vedlagt her. Det er innlysende og ubestridelig at de i hemmelighet og med den største list drev og konspirerte mot meg. Det følgende er hans selvsamme ord skrevet av ham i dette brevet: "Hvert eneste øyeblikk forbanner jeg ham som har skapt denne splid, og sverger i slike ordelag: 'Herre – ha ingen barmhertighet med ham', og jeg håper at Gud om ikke lenge vil manifestere den som ikke vil ha noen medlidenhet med ham, han som nå bærer en annen kledning, og om hvem jeg ikke kan forklare noe mer." Med disse ord henviser han til det hellige vers som begynner som følger: "Den som gjør krav på en åpenbaring direkte fra Gud innen utgangen av fulle tusen år..." Tenk over dette! Hvor oppsatt de er på

at 'Abdu'l-Bahá skal dø! Overvei i hjertet uttrykket "... jeg ikke kan forklare noe mer", og forstå hvilke renker de smir med dette for øye. De frykter at brevet kunne komme fremmede i hende, og at deres intriger ville bli forpurret og forstyrret hvis for mye ble forklart. Uttrykket forutsier kun gode tidender som skal komme, nemlig at i så henseende er alle nødvendige tiltak truffet.

O Gud, o min Gud! Du ser denne din forurettede tjener holdt fast i klørne på ville løver, glupske ulver og blodtørstige rovdyr. Bistå meg nådigst gjennom min kjærlighet til deg, slik at jeg kan drikke dypt av den kalk som flommer over av troskap mot deg og er fylt med din gavmilde nåde, slik at jeg, etter å ha falt ned i støvet, kan synke, utstrakt og sanseløs, mens min kledning farges rød av mitt blod. Dette er mitt ønske, mitt hjertes attrå, mitt håp, min stolthet, min ære. Gi, o Herre min Gud og min tilflukt, at i min siste time kan mitt endelikt spre sin herlighets duft likesom moskus! Finnes det noen større gave enn denne? Nei, ved din herlighet! Jeg kaller deg som vitne på at det ikke går en dag uten at jeg drikker i dype drag av dette beger, så alvorlige er misgjerningene begått av dem som har brutt Pakten, skapt splid, vist sin ondskap, anstiftet oppvigleri i landet og vanæret deg blant

dine tjenere. Herre! Vern din tros faste borg mot disse paktbryterne, og beskytt din forborgne helligdom mot de ugudeliges stormløp. Du er i sannhet den mektige, den kraftfulle, den nådige, den sterke.

I korthet, o dere Herrens elskede! Oppvigleriets midtpunkt, mírzá Muḥammad 'Alí, har falt forferdelig og er på grunn av sin grenseløse overtredelse blitt skåret vekk fra det hellige tre i samsvar med Guds avgjørende ord. Sannelig, vi forurettet ikke dem, men de har forurettet seg selv!

O Gud, min Gud! Vern dine betrodde tjenere mot selvets og begjærets onder, beskytt dem med din miskunnhets årvåkne øye mot alt nag, alt hat og all misunnelse, gi dem ly i din omsorgs uinntagelige festning, og, i sikkerhet for tvilens kastespyd, gjør dem til vitnesbyrd om dine herlige tegn, gjør deres ansikter forklaret med de skinnende stråler fra din guddommelige enhets daggry, gled deres hjerter med de ord som er åpenbart fra ditt hellige rike, styrk deres lender med din altbeherskende kraft som kommer fra din herlighets kongedømme. Du er den overmåte gavmilde, beskytteren, den allmektige, den nådige.

O dere som står fast i Pakten! Når den time kommer da denne forurettede og vingestekkede fugl har tatt sin flukt til den himmelske skare, når den

har hastet hen til det usette rike og dens jordiske hylster enten er gått tapt eller blitt skjult under støvet, påhviler det afnán, de som er standhaftige i Guds Pakt og er utgått fra hellighetens tre, Guds Saks Hender¹⁴ – måtte Herrens herlighet hvile på dem – og alle vennene og de elskede å våkne til dåd alle som én og i fellesskap reise seg med liv og sjel for å spre Guds liflige dufter, å undervise i hans Sak og fremme hans tro. Det sømmer seg for dem å ikke ta et øyeblikks hvile eller søke ro. De må spre seg til alle land, ferdes i alle himmelstrøk og reise gjennom alle egner. Virksomme, uten hvile og standhaftige til siste slutt må de istemme seiersropet “O du herlighetenes herlighet!”¹⁵, må oppnå berømmelse i verden hvor enn de drar, må brenne klart lik en kjerte på alle møter og tenne den guddommelige kjærlighets flamme i alle forsamlinger, slik at sannhetens lys kan stråle opp i verdens midte, at det i Østen og Vesten kan samle seg en veldig skare i skyggen av Guds ord, at hellighetens liflige dufter kan bli spredt, at ansikter kan skinne strålende, hjerter fylles med den guddommelige ånd og sjeler gjøres himmelske.

---

14 Søyler.

15 Yá Bahá'u'l-Abhá!

I våre dager er det viktigste av alt å veilede verdens folk og nasjoner. Å undervise i Saken er ytterst viktig, for dette er hovedhjørnesteinen i grunnmuren selv. Denne forurettede tjener har tilbrakt sine dager og netter med å fremme Saken og tilskynde folkene til tjeneste. Han tok seg ikke et øyeblikks hvile før Guds Saks ry var spredt viden om i verden og de himmelske toner fra Abhá-riket vekket Østen og Vesten. Guds elskede må også følge samme eksempel. Dette er troskapens hemmelighet, dette er kravet til tjeneste ved Bahás terskel!

Kristi disipler glemte seg selv og alle jordiske ting, forsaket alle sine bekymringer og eiendeler, rensset seg for selvet og for lidenskap, spredte seg vidt og bredt i fullkommen løsrivelse og var opptatt med å kalle verdens folk til den guddommelige ledelse, inntil de til slutt gjorde verden om til en annen verden, opplyste jordens overflate og helt til siste stund forble selvoppofrende på Guds elskedes sti. Til slutt led de en strålende martyrdød i forskjellige land. De som er handlingsmennesker, la dem følge i deres fotspor!

O mine hengivne venner! Etter at denne forurettede er gått bort, er det pålagt Det hellige lotustres

aghşán¹⁶ og afnán¹⁷, Guds Saks Hender¹⁸ og Abhá-skjønnhetens elskede å vende seg til Shoghi Effendi – den unge gren som er utgått fra de to innviede og hellige lotustrær og den frukt som har vokst frem fra foreningen av de to sidegrener på hellighetens tre; for han er Guds tegn, den utvalgte gren, Beskytteren av Guds Sak, den som alle aghşán, afnán, Guds Saks Hender og hans elskede må vende seg til. Han er fortolkeren av Guds ord, og han vil etterfølges av sin førstefødte etterkommer i rett nedstigende linje.

Den hellige og ungdommelige gren, Guds Saks Beskytter, så vel som Det Universelle Rettferdighetens Hus som skal velges og opprettes av alle, er begge under Abhá-skjønnhetens omsorg og beskyttelse, vernet og ufeilbarlig ledet av den opphøyede – måtte mitt liv bli ofret for dem begge. Alt det de bestemmer, er av Gud. Hva de enn beslutter, er av Gud. Den som ikke adlyder ham og heller ikke dem, har ikke adlydt Gud. Den som gjør opprør mot ham og dem, gjør opprør mot Gud. Den som setter seg opp mot ham, har satt seg opp mot Gud. Den som strides med dem, har vært i strid med Gud.

---

16 Grenene.

17 Kvistene.

18 Søyler.

Den som trettet med ham, har trettet med Gud. Den som forneker ham, har fornektet Gud. Den som ikke tror på ham, har ikke trodd på Gud. Den som avviker fra, skiller seg fra og vender seg bort fra ham, har i sannhet avveket, skilt seg og vendt seg bort fra Gud. Måtte Guds vrede, heftige harme og hevsn hvile på ham! Den faste borg skal forbli uinntagelig og sikker ved lydighet mot ham som er Guds Saks Beskytter. Det påhviler medlemmene av Rettferdighetens Hus, alle aghşán, afnán og Guds Saks Hender å vise seg lydige og underdanige overfor Guds Saks Beskytter og underordne seg ham, å vende seg til ham og være ydmyke overfor ham. Den som motsetter seg ham, har motsatt seg den sanne, vil slå en bresje i Guds Sak, vil undergrave hans ord og bli en manifestasjon av oppvigleriets midtpunkt. Vokt dere, vokt dere, at ikke dagene etter bortgangen¹⁹ skal gjenta seg, da oppvigleriets midtpunkt ble stadig mer hovmodig og opprørsk og med guddommelig enhet som påskudd forarmet seg selv og oppskaket og forgiftet andre. Enhver som er forfengelig, og som har splid og uenighet som mål, vil utvilsomt ikke åpent erklære sine onde hensikter, nei, vedkommende vil heller, som urent

---

19 Bahá'u'lláhs.

gull, gripe til forskjellige tiltak og påskudd for å kunne splitte Bahá-folkets skare. Min hensikt er å vise at Guds Saks Hender alltid må være årvåkne, og straks de finner noen som begynner å motsette seg og protestere mot Guds Saks Beskytter, må de støte ham ut av Bahá-folkets forsamling og på ingen måte godta noen unnskyldning fra ham. Hvor ofte er ikke en graverende villfarelse blitt forkledd i sannhetens drakt for å kunne så tvilens frø i menneskenes hjerter!

O dere Herrens elskede! Det påhviler Guds Saks Beskytter å utpeke i sin egen levetid den som skal bli hans etterfølger, slik at det ikke skal kunne oppstå uenigheter etter hans bortgang. Den som blir utpekt, må selv være løsrevet fra alle verdslige ting, må være innbegrepet av renhet, må selv vise gudsfrykt, kunnskap, visdom og lærdom. Hvis Guds Saks Beskytters førstefødte selv ikke skulle vise sannheten i disse ord: “Barnet er sin fars hemmelige essens” – det vil si, dersom det ikke skulle arve det åndelige i ham²⁰ og hans fortrinnlige slektslinje ikke skulle motsvares av en god karakter – så må han²¹ velge en annen gren til å etterfølge seg.

---

20 Guds Saks Beskytter.

21 Guds Saks Beskytter.

Guds Saks Hender må fra egne rekker velge ni personer som hele tiden skal være opptatt med de viktige tjenester i Guds Saks Beskytters virke. Valget av disse ni må gjennomføres enten enstemmig eller ved flertall i forsamlingen av Guds Saks Hender, og disse må enstemmig eller ved flertallsvalg bifalle valget av den som Guds Saks Beskytter har valgt som sin etterfølger. Dette samtykke må gis på en slik måte at stemmene for og imot ikke kan skjelnes²².

O venner! Guds Saks Hender må nomineres og velges av Beskytteren av Guds Sak. Alle må være under hans skygge og adlyde hans befaling. Dersom noen, innenfor eller utenfor forsamlingen av Guds Saks Hender, skulle unnlate å adlyde ham eller søke splittelse, vil Guds vrede og hevsn være over ham, for han vil ha skapt en bresje i Guds sanne tro.

Guds Saks Henders forpliktelser er å spre de guddommelige dufter, å oppbygge menneskenes sjeler, å fremme lærdom, å forbedre karakteren hos alle mennesker og til alle tider og under alle forhold å være helliggjort og løsrevet fra alle jordiske ting. De må vise gudsfrykt i oppførsel, fremtreden, gjerninger og ord.

---

22 Dvs. ved hemmelig avstemning.

Denne forsamling av Guds Saks Hender ledes av Guds Saks Beskytter. Han må bestandig tilskynde dem til å bestrebe og beflitte seg til det ytterste for å spre Guds liflige dufter og veilede alle verdens folkeslag, for det er den guddommelige ledelses lys som gjør at hele universet opplyses. Å bortse, om så bare for et øyeblikk, fra denne absolutte befaling som er bindende for alle, er på ingen måte tillatt, så den eksisterende verden kan bli likesom Abhá-paradiset, så jordens overflate kan bli himmelsk, så strid og konflikt blant folkeslag, slekter, nasjoner og regjeringer kan forsvinne, så alle jordens beboere kan bli ett folk og én rase, så verden kan bli som ett hjem. Dersom det skulle oppstå meningsforskjeller, skal de på vennskapelig og avgjørende vis bilegges av den øverste domstol, som skal bestå av medlemmer fra alle regjeringer og folk i verden.

O dere Herrens elskede! I denne hellige tidsalder er strid og splid på ingen måte tillatt. Enhver angriper berøver seg selv Guds nåde. Det påhviler alle å vise den ytterste kjærlighet, rettskafne oppførsel, likefremhet og oppriktige vennlighet mot alle verdens folk og slekter, hva enten de er venner eller fremmede. Så sterk må kjærlighetens og vennlighetens ånd være at den fremmede kan kjenne seg som en venn og fienden som en sann

bror, uten noen som helst forskjell mellom dem. For det altomfattende er av Gud, og alle begrensninger er jordiske. Derfor må mennesket strebe etter at dets virkelighet må kunne fremvise dyder og fullkommenheter, med et lys som kan skinne på alle. Solens lys skinner på hele verden, og det guddommelige forsyns nådebyger faller på alle folk. Den vederkvegende bris gjenoppliver alle levende skapninger, og alle vesener inngitt liv får sin lodd og andel fra hans himmelske taffel. På samme måte må den ene sanne Guds tjener utstrekke sin hengivenhet og kjærlige omsorg på en gavmild og allmenn måte til å favne hele menneskeheten. Med hensyn til dette er innskrenkninger og begrensninger på ingen måte tillatt.

O mine elskede venner! Omgås derfor alle verdens folkeslag, slekter og religioner med den største sannferdighet, rettskaffenhet, pålitelighet, godhet, velvilje og vennlighet slik at hele tilværelsens verden kan fylles av bahá-nådens hellige henrykkelse, slik at uvitenhet, fiendskap, hat og bitterhet kan forsvinne fra verden og fremmedgjørelsens mørke blant verdens folk og slekter kan vike for enhetens lys. Dersom andre folk og nasjoner skulle være troløse mot dere, vis da troskap mot dem. Dersom de skulle være urettferdige mot dere, vis da rettferdighet mot

dem. Dersom de skulle holde avstand til dere, så tiltrekk dem til dere. Dersom de skulle vise fiendskap, vis da vennlighet mot dem. Dersom de skulle forgifte livet for dere, blidgjør da sjelen hos dem. Dersom de skulle påføre dere sår, vær da balsam for deres sår. Slik er de oppriktiges egenskaper! Slik er de sannferdiges egenskaper.

Og nå angående Rettferdighetens Hus som Gud har forordnet som kilden til alt godt og befridd for all feiltagelse: Det må velges ved alminnelig stemmerett, det vil si av de troende. Dets medlemmer må utvise gudsfrykt og være et kunnskapens og forståelsens morgengry; de må være standhaftige i Guds tro og ønske det beste for hele menneskeheten. Med dette hus menes Det Universelle Rettferdighetens Hus, det vil si at i alle land må det opprettes et sekundært rettferdighetens hus, og disse sekundære rettferdighetens hus må velge medlemmene av det universelle hus. Til dette organ må alle ting henvises. Det vedtar alle forordninger og bestemmelser som ikke finnes uttrykkelig i den hellige tekst. Av dette organ skal alle vanskelige problemer løses, og Guds Saks Beskytter er dets hellige overhode og dette organs høyaktede livsvarige medlem. Hvis han ikke skulle være personlig til stede i dets rådslagninger, må han utpeke en som skal representere

ham. Dersom et av medlemmene skulle begå en synd som er skadelig for det allmenne vel, har Guds Saks Beskytter etter eget skjønn rett til å utstøte vedkommende, hvoretter folket må velge en annen i vedkommendes sted. Dette rettferdighetens hus vedtar lovene, og regjeringen håndhever dem. Det lovgivende organ må understøtte det utøvende, det utøvende må hjelpe og bistå det lovgivende organ, slik at den nære forening og harmoni mellom disse to kreftene kan gjøre grunnlaget for oppriktighet og rettferdighet solid og sterkt, så at alle verdens egner kan bli som selve paradiset.

O Herre, min Gud! Hjelp dine elskede til å bli faste i din tro, til å vandre på dine veier og være standhaftige i din Sak. Gi dem din nåde til å motstå selvets og lidenskapens angrep og følge den guddommelige ledelses lys. Du er den sterke, den nådige, den selvbestående, giveren, den medlidende, den allmektige, den overmåte gavmilde.

O venner av 'Abdu'l-Bahá! Som et tegn på sine uendelige gaver har Herren nådigst begunstiget sine tjenere ved å bestemme at en fastsatt pengegave²³ pliktskyldigst skal overgis ham, selv om han, den sanne, og hans tjenere til alle tider har vært

---

23   Ḥuqúq.

uavhengige av alle skapte ting, og Gud er sannelig den altbesittende, opphøyet over behovet for noen gave fra sine skapninger. Denne fastsatte pengegave gjør imidlertid at folk blir faste og standhaftige og tiltrekker dem guddommelig vekst. Den skal gis gjennom Guds Saks Beskytter, slik at den kan brukes til å spre Guds dufter og opphøye hans ord, til veldedige sysler og det allmenne vel.

O dere Herrens elskede! Det påhviler dere å være lydige mot alle monarker som er rettferdige, og å vise troskap mot enhver rettferdig konge. Tjen verdens herskere med den største sannferdighet og lojalitet. Vis lydighet mot dem og ønsk dem vel. Befatt dere ikke med politiske anliggender uten deres tillatelse, for illojalitet mot en rettferdig hersker er illojalitet mot Gud selv.

Dette er mitt råd og Guds befaling til dere. Vel er det med dem som handler deretter.

(Dette skrevne dokument har i lang tid vært oppbevart under jorden og er blitt påvirket av fuktighet. Da det ble brakt frem i lyset, merket man at visse deler var blitt skadet av fuktigheten; siden det hersket stor uro i Det hellige land, lot man det være urørt.)

DEL 2

HAN ER GUD

O min Herre, mitt hjertes attrå, du som jeg alltid påkaller, du som er min hjelp og mitt ly, min hjelpesmann og min tilflukt! Du ser at jeg drukner i et hav av ulykker som overvelder sjelen, plager som tynger hjertet, lidelser som sprer din forsamling, onder og viderverdigheter som sprer din hjord. Harde prøvelser har omringet meg, og farer har angrepet meg fra alle kanter. Du ser at jeg oversvømmes i en sjø av trengsler uten like, at jeg er nedsunket i et bunnløst dyp, at jeg hjemsesøkes av mine fiender og fortæres av ilden i deres hat, opptent av mine frender med hvem du inngikk din sterke Pakt og ditt faste testament, der du befaler dem å vende hjertet hen mot denne forurettede, å holde de dåraktige og de urettferdige borte fra meg og henviser til denne ensomme alt det i din hellige bok som

de har ulike meninger om, slik at sannheten kan bli åpenbart for dem, så deres tvil kan bli fordrevet og dine tydelige tegn spredtes viden om.

Og dog ser du dem nå, o Herre min Gud, med ditt øye som ikke sover, hvordan de har brutt din Pakt og vendt den ryggen, hvordan de med hat og opprørsånd har forvillet seg bort fra ditt testament og reist seg med ondt i sinne.

Vanskelighetene ble enda verre da de reiste seg med utålelig grusomhet for å overmanne og knuse meg, da de spredte sine skriftruller fylt av tvil og i komplett usannferdighet slyngtet sine baktalelser mot meg. Uten å nøye seg med dette har deres leder, o min Gud, fordristet seg til å gjøre forfuskende tilføyelser til din Bok, til å foreta bedragerske endringer av din avgjørende hellige tekst og forfal-ske det som er åpenbart av din allherlige Penn. Det du åpenbarte for den som har utsatt deg for den mest himmelropende grusomhet, som har mistrodd deg og fornektet dine underfulle tegn, det innskjøt han også på ondskapsfullt vis i det du åpenbarte for denne din tjener, som er blitt forurettet i denne verden. Alt dette gjorde han slik at han kunne forlede menneskesjelene og ånde sine onde bakvaskelser inn i hjertet hos dem som er deg hengivne. Om dette vitnet deres nestleder og tilsto i et dokument

som han selv skrev, påførte sitt segl og spredte alle vegne. O min Gud! Kan det finnes en verre urettferdighet enn denne? Og likevel hvilte de ikke, men bestrebet seg videre med egenrådighet, falskheter og ærekrenkelse, med forakt og baktalelse på å mane til opprør midt blant regjeringen i dette land og andre steder, idet de fikk dem til å anse meg for å være en oppvigler og fylte sinnene med ting som øret avskyr å høre. Dermed ble regjeringen engstelig, herskeren ble fylt av frykt, og adelens mistenksomhet ble vakt. Sinn ble bekymret, forhold kom i ulage, sjeler ble forstyrret, smertens og sorgens ild ble tent i menneskers indre, de hellige blader (i husholdet) ble oppskaket og rystet, tårene rant fra deres øyne, man hørte dem sukke og klage, og hjertet brant i dem mens de jamret over denne din forurettede tjener – falt som offer i hendene på disse som er hans slektninger, nei, selve hans fiender!

Herre! Du ser alle ting gråte over meg, og mine slektninger fryde seg over mine sorger. Ved din herlighet, o min Gud! Selv blant mine fiender har noen beklaget mine vanskeligheter og min nød, og blant de misunnelige har flere felt tårer på grunn av mine bekymringer, min utlendighet og mine plager. De gjorde dette fordi de ikke fant annet enn hengivenhet og omsorg hos meg og ikke ble vitne til annet

enn vennlighet og barmhjertighet. Da de så meg bli feid inn i flommen av trengsler og motgang og tilmed bli blottstilt som mål for skjebnens piler, ble hjertene rørt av medlidenhet, de fikk tårer i øynene og vitnet og sa: "Herren er vårt vitne; fra ham har vi intet annet sett enn trofasthet, gavmildhet og den største medlidenhet." Men paktbryterne, bebudere av ondskap, ble heftigere i sitt hat, de frydet seg da jeg ble utsatt for den hardeste prøvelse, gikk til verks mot meg og gjorde seg lystige over det hjerteskjærende som skjedde rundt meg.

Jeg anmoder deg, o Herre min Gud, med min tunge og av hele mitt hjerte, om ikke å kreve at de svarer for sin grusomhet og sine ugjerninger, sin list og sin ugagn, for de er tåpelige og tarvelige og vet ikke hva de gjør. De skjelner ikke godt fra ondt, ei heller rett fra galt eller rettferdighet fra urettferdighet. De lystre sine egne begjær og følger i fotsporene til de mest ufullkomne og tåpelige blant seg. O min Herre! Ha barmhjertighet med dem, beskytt dem mot alle lidelser i disse urolige tider, og gi at alle prøvelser og vanskeligheter må falle i denne din tjeners lodd som har falt ned i dette mørke hull. Utvelg meg til enhver sorg, og gjør meg til et offer for alle dine elskede. O høyeste Herre! Måtte min sjel, mitt liv, mitt vesen, min

ånd, mitt alt bli ofret for dem. O Gud, min Gud! Ydmyk, bønnfallende og med ansiktet mot jorden trygler jeg deg med all min påkallelse glød om å tilgi hvem som enn har såret meg, tilgi ham som har sammensverget seg mot meg og fornærmet meg, og avtvett deres misgjerninger som har begått urett mot meg. Forunn dem dine rike gaver, gi dem glede, fri dem fra sorg, skjenk dem fred og velstand, gi dem din lykksalighet, og utøs din gavmildhet over dem.

Du er den allmektige, den nådige, hjelperen i fare, den selvbestående!

O inderlig elskede venner! Jeg befinner meg nå i stor fare og er uten håp om å få leve selv en time til. Jeg er derfor tvunget til å skrive disse linjer for å beskytte Guds Sak, bevare hans lov, verne hans ord og trygge hans lære. Ved Den urgamle skjønnhet! Denne forurettede har på ingen måte båret nag til noen og gjør det heller ikke nå; han er ikke fiendtlig innstilt overfor noen og ytrer intet ord for annet enn det som er til beste for verden. Men min høyeste plikt tilskynder meg nødvendigvis til å vokte og bevare Guds Sak. Med den største beklagelse gir jeg dere derfor følgende råd: Vokt Guds Sak, beskytt hans lov og ha den største frykt for splid. Dette er grunnlaget for Bahá-folkets tro (måtte mitt liv bli ofret for dem): 'Hans hellighet,

den opphøyede (Báb), er Guds enhets manifestasjon og forløperen for Den urgamle skjønnhet. Hans Hellighet, Abhá-skjønnheten (måtte mitt liv bli et offer for hans trofaste venner), er Guds høyeste manifestasjon og hans overmåte guddommelige vesens daglysning. Alle andre er hans tjenere og utfører hans befaling.' Til Den helligste bok må alle vende seg, og alt som ikke er uttrykkelig nedtegnet der, må henvises til Det Universelle Rettferdighetens Hus. Det som denne forsamling vedtar, enstemmig eller med flertall, er sannelig sannheten og Guds egen hensikt. Den som avviker fra det, er sannelig blant dem som elsker uenighet, har vist ondskap og vendt seg bort fra Paktens Herre. Med dette hus menes Det Universelle Rettferdighetens Hus som skal velges fra alle land, det vil si fra de områder i Østen og Vesten hvor de elskede er å finne, på den måten som er vanlig ved valg i vestlige land, som i England.

Det påhviler disse medlemmer (av Det Universelle Rettferdighetens Hus) å komme sammen på et bestemt sted og drøfte alle problemer som har forårsaket uenighet, spørsmål som er uklare og saker som ikke er uttrykkelig nedtegnet i Boken. Hva de enn måtte bestemme, har samme virkning som teksten selv. Og siden dette Rettferdighetens Hus

har myndighet til å vedta lover som ikke uttrykkelig er nedtegnet i Boken, og som angår daglige gjøremål, så har det også myndighet til å oppheve disse. For eksempel: Rettferdighetens Hus vedtar i dag en viss lov og gjennomfører den; etter at omstendighetene hundre år senere er sterkt forandret og forholdene er endret, vil et annet Rettferdighetens Hus da ha makt til å forandre denne loven, ut fra det som tiden krever. Det kan gjøre dette fordi denne loven ikke utgjør noen del av den guddommelige uttrykkelige tekst. Rettferdighetens Hus er både iverksetteren og oppheveren av sine egne lover.

Og nå – et av de største og mest grunnleggende prinsipper i Guds Sak er å sky og fullstendig unngå paktbryterne, for de vil helt og holdent ødelegge Guds Sak, utslette hans lov og gjøre at alle fortidens anstrengelser blir uten betydning. O venner! Det påhviler dere å minnes med ømhet hans hellighet den opphøyedes prøvelser og vise deres troskap mot den evig velsignede skjønnhet. Den ytterste anstrengelse må gjøres for at alle disse sorger, prøvelser og lidelser, alt dette rene og hellige blod som er blitt utgytt så rikelig på Guds sti, ikke skal vise seg å være forgjeves. Oppvigleriets midtpunkt, mírzá Muḥammad 'Alí, og hans kumpaner – dere vet godt hva som har skjedd ved deres hender. En av hans

gjerninger er å forvrengte den hellige tekst, noe dere Gud skje lov alle er klar over, og vet at dette er vit-terlig, bevist og bekreftet av vitnesbyrdet fra hans bror, mírzá Badí'u'lláh, hvis egenhendige tilståelse bærer hans segl, er blitt trykket og spredt omkring. Dette er bare én av hans misgjerninger. Kan man forestille seg en overtredelse som er mer himmel-ropende enn denne, å forvanske den hellige tekst ved å tilføye nye ord? Nei, ved Herrens rettferdighet! Hans overtredelser er skrevet og nedtegnet i et eget skrift. Gud gi at dere vil lese det.

Kort sagt – i henhold til den uttrykkelige gud-dommelige tekst vil den minste overtredelse gjøre dette menneske til en fallen skapning, og hvilken overtredelse er vel verre enn et forsøk på å ødelegge det guddommelige byggverk, å bryte Pakten, avvike fra testamentet, forfalske den hellige tekst, så tvilens frø, bakvaske 'Abdu'l-Bahá, fremsette påstander uten noen hjemmel fra Gud, så splid og strebe etter å utgyte 'Abdu'l-Bahás blod, samt mange andre ting som dere alle kjenner til! Det er dermed klart at om denne mannen skulle lykkes i å skape brudd i Guds Sak, vil han fullstendig ødelegge og utslette den. Ta dere i akt for å nærme dere denne mannen, for å nærme seg ham er verre enn å nærme seg ild!

Nådige Gud! Etter at mírzá Badí'u'lláh med egen

penn hadde erklært at denne mannen (Muḥammad 'Alí) hadde brutt Pakten og hadde bekjentgjort at vedkommende hadde forfalsket den hellige tekst, innså han at å vende tilbake til den sanne tro og være lydig mot Pakten og testamentet på ingen måte ville fremme hans selviske begjær. Derfor angret og beklaget han det han hadde gjort og forsøkte underhånden å samle inn sine trykte tilståelser, la skumle planer mot meg sammen med oppvigleriets midtpunkt og holdt ham daglig informert om alt som skjedde i mitt hushold. Han har tilmed inntatt en ledende rolle i de ondsinnede gjerninger som er begått i den senere tid. Gud skje lov for at forholdene gjenvant sin tidligere stabilitet og de elskede delvis fikk fred. Men helt fra den dag da han igjen trådte inn i vår midte, begynte han på ny å så frø til et nederdrettig oppvigleri. Noen av hans renkespill og intriger vil bli nedtegnet i en egen trykksak.

Min hensikt er imidlertid å vise at det påligger de venner som er faste og stødige i Pakten og testamentet, alltid å være årvåkne slik at denne påpasselige og aktive urostifter etter denne forurettedes bortgang ikke kan skape splittelse, i hemmelighet så tvilens og opprørsåndens frø og fullstendig utrydde Guds Sak. Sky hans selskap tusenfold. Ta dere i akt og vær på vakt. Følg med og studer; dersom noen

skulle ha den minste kontakt med ham, åpent eller skjult, da støt vedkommende ut fra deres midte, for han vil visselig gi opphav til splittelse og fortred.

O dere Herrens elskede! Bestreb dere av hele deres hjerte på å verne Guds Sak mot de svikefulles stormløp, for slike sjeler gjør det rette krocket og bevirker at alle velvillige anstrengelser frembringer motsatt resultat.

O Gud, min Gud! Jeg kaller deg, dine profeter og dine sendebud, dine helgener og dine hellige som vitner på at jeg på en avgjørende måte har forkynt dine bevis for dine elskede og klart fremlagt alle ting for dem så de kan våke over din tro, vokte din strake sti og beskytte din strålende lov. Du er sannelig den allvitende, den allvise!

DEL 3

HAN ER VITNET, DEN EVIG FYLLESTGJØRENDE

O min Gud, min elskede, mitt hjertes attrå! Du vet og ser hva som har rammet denne din tjener, som har ydmyket seg for din dør, og du kjenner de synder som er begått mot ham av ondskapens folk, de som har brutt din Pakt og vendt ditt testament ryggen. Om dagen hjemsøkte de meg med hatets piler, og om natten la de hemmelige planer om å skade meg. Ved daggry begikk de det som fikk den himmelske skare til å klage seg, og om aftenen dro de tyranniets sverd mot meg og slengte bakvaskelsens spyd mot meg i de gudløses nærvær. Til tross for deres misgjerninger var denne din ringe tjener tålmodig og utholdt enhver hjemsøkelse og prøvelse ved deres hender, selv om han ved din kraft og makt kunne ha gjort deres ord til intet, slukket deres ild og stagget deres opprørskhets flamme.

Du ser, o min Gud, hvordan min langmodighet, min overbærenhet og taushet har øket deres grusomhet, deres hovmod og deres overmot. Ved din herlighet, o min elskede! De har møtt deg med

vantro og gjort opprør mot deg slik at de ikke ga meg et øyeblikks ro og hvile, så jeg skulle kunne reise meg som seg hør og bør for å opphøye ditt Ord iblant menneskeheten, og kunne tjene ved din hellighets terskel med et hjerte som flommer over av gleden hos Abhá-rikets innvånere.

Herre! Min lidelsels beger er fylt til overmål, og fra alle kanter hagler det kraftige slag over meg. Lidelsens spyd har kringsatt meg, og smertens piler har regnet ned over meg. Slik overveldet motgangen meg, og på grunn av fiendenes stormløp ble min styrke til svakhet hos meg mens jeg sto alene og forlatt midt i mine trengsler. Herre! Ha barmhjertighet med meg, løft meg opp til deg, og gi meg å drikke av martyrdødens kalk, for den vide verden kan med all sin endeløshet ikke lenger romme meg.

Du er sannelig den barmhjertige, den medlidende, den nådige, den overmåte gavmilde!

O dere sanne, oppriktige, trofaste venner av denne forurettede! Enhver vet og tror hvilke ulykker og lidelser som har rammet denne forurettede, denne fange, ved deres hender som har brutt Pakten på en tid da hans hjerte ble fortært av flammen ved å være berøvet verdens Sol, etter at den gikk ned.

Da Guds fiender i alle deler av verden dro fordel av at Sannhetens Sol var gått bort, og brått og av

all makt gikk til angrep, da – på en slik tid og midt i så stor en ulykke – reiste paktbryterne seg med den ytterste grusomhet for å gjøre skade og oppegge fiendskapets ånd. Hver eneste stund begikk de en ugjerning og skyndet seg å så frøene til et smertelig opprør og til å ødelegge Paktens byggverk. Men denne forurettede, denne fange, gjorde sitt ytterste for å skjule og tilsløre deres handlinger så de muligens kunne gå i seg selv og angre. Men hans langmodighet og overbærenhet med disse onde gjerninger gjorde de opprørske enda mer hovmodige og dristige helt til de med sine håndskrevne pamfletter sådde tvilens frø, trykket disse pamflettene og spredte dem rundt om i verden i den tro at slike tåpelige handlinger ville gjøre ende på Pakten og testamentet.

Da reiste Herrens elskede seg, og fylt av den største tillit og standhaftighet og bistått av rikets kraft, av guddommelig styrke, av himmelsk nåde, av den usvikelige hjelp og himmelske gavmildhet motsto de Paktens fiender i bortimot sytti avhandlinger; og støttet av avgjørende bevis, umiskjennelige belegg og klare tekster fra den hellige skrift gjendrev de deres tvilsomme bokruller og skadevirkende pamfletter. Oppvigleriets midtpunkt ble dermed overvunnet i sin listighet, ble rammet av Guds vrede,

nedsunket i en nedverdiggelse og skam som vil vare helt til dommedag. Lav og ussel er tilstanden for de onde gjerningers folk, de som lider et smertelig tap!

Og etter hvert som de tapte sin sak, mistet håpet i sine anstrengelser mot Guds elskede, så hans testaments fane vaie rundt om i alle regioner og ble vitne til kraften i den barmhjertiges Pakt, blusset misunnelsens flamme i den grad opp i deres indre at det ikke lar seg berette. Med den største energi, anstrengelse, uvilje og fiendskap fulgte de en annen sti, gikk en annen vei, utklekket en annen plan: å nøre oppvigleriets flamme i hjertet av selve regjeringen og således få denne forurettede, denne fange, til å fremstå som en stridshisser, fiendtlig innstilt overfor regjeringen, en hater og motstander av kongemakten. Kanskje kan 'Abdu'l-Bahá bli drept og hans navn bringes til å forgå, hvorved det kan åpnes en arena for Paktens fiender der de kan rykke frem og spore sin ganger, påføre alle et smertelig tap og undergrave selve grunnvollen for Guds Saks byggverk. For så opprørende er dette falske folks adferd og oppførsel at de er blitt lik en øks som hugger på selve roten av Det velsignede tre. Hvis de skulle tillates å fortsette, ville de i løpet av et par dagers tid utslette Guds Sak, hans Ord og seg selv.

Derfor må Herrens elskede sky dem fullstendig, unngå dem, forpurre deres renkespill og onde hvisken, vokte Guds lov og hans religion, beskjeftige alle med å utbre Guds liflige dufter viden om og forkynne hans lære så godt de bare kan.

Når et møte – uansett ved hvem og av hvilket slag – blir en hindring for utbredelsen av troens lys, da la de elskede gi dem råd og si: “Av alle Guds gaver er undervisningens gave den største. Den tiltrekker oss Guds nåde og er vår første plikt. Hvordan kan vi vel berøve oss en slik gave! Nei, vårt liv, våre eiendeler, våre bekvemmeligheter, vår hvile – vi bringer dem alle som offer for Abhá-skjønnheten og underviser om Guds Sak.” Men det må utvises forsiktighet og skjønn, slik det er nedtegnet i Boken. Sløret må på ingen måte bli revet brått i stykker. Herlighetenes herlighet være med dere!

O dere 'Abdu'l-Bahás trofaste elskede! Det påhviler dere å vise den største omsorg for Shoghi Effendi, den kvist som har skutt ut fra de to helligede og guddommelige lotustrær og den frukt som er båret av dem, så intet fnugg av fortvilelse og sorg får besudle hans strålende natur, så han dag for dag kan vokse seg større i lykke, glede og åndelighet og kan vokse til å bli et tre som bærer rike frukter.

For etter 'Abdu'l-Bahá er han Guds Saks Beskytter, og afnán, Sakens Hender (søylar) og Herrens elskede må adlyde ham og vende seg til ham. Den som ikke adlyder ham, har ikke adlydt Gud; den som vender seg bort fra ham, har vendt seg bort fra Gud; og den som fornekte ham, har fornektet den sanne. Vær på vakt så ingen tolker disse ordene feil og, lik dem som brøt Pakten etter bortgangens dag (for Bahá'u'lláh), fremsetter et påskudd, hever opprørsfanen, blir egenrådige og åpner feiltolkingens dør på vidt gap. Ingen er gitt rett til å fremsette sin egen mening eller uttrykke sin særlige overbevisning. Alle må søke veiledning hos Sakens midtpunkt og Rettferdighetens Hus og vende seg til dem. Og den som vender seg til hva som helst annet, farer virkelig såre vill.

Herlighetenes herlighet være med dere!